

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Alexandra Krysla a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **M. S.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem K.
zastoupený Mgr. M. L.
bytem P.

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2020, č. j. MV-71347-4/SO-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2020, č. j. MV-71347-4/SO-2020, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2020, č. j. MV-

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

71347-4/SO-2020 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo jako nepřipustné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 24. 2. 2020, č. j. OAM-62646-14/ZM-2019. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 s odkazem na § 46e odst. 1 a na § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

II.

Žaloba a její doplnění

2. Žalobce měl za to, že správní orgán I. stupně jednal v rozporu s ustanoveními § 2 odst. 2 a 3, § 4 odst. 2 a 4 správního řádu. Rozhodnutí považoval za nezákonné, nesprávné a nepřezkoumatelné. Správní orgán I. stupně uvedl žalobce v omyl chybným poučením. Žalobci nesmí být na újmu, že postupoval v souladu s takovým poučením.
3. Žalobce dále míní, že v současné době splňuje veškeré podmínky pro prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti považoval žalobce za nepřiměřené z hlediska jeho dopadu do soukromého a rodinného života.
4. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení.
5. V doplnění žaloby žalobce konkretizoval důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí v tom ohledu, že se žalovaná vůbec nezabývala odvolacími námitkami, správní orgán pochybil a dal žalobci možnost odvolat se. Dle legislativy České republiky měla žalovaná postupovat dle poučení správního orgánu a zabývat se veškerými námitkami odvolání. Dále žalobce doplnil, že od doby spáchání přechodu ohrožení pod vlivem návykové látky vede řádný život, nedopustil se žádného trestného činu ani přestupku. V místě bydliště má dobrou pověst, je ženatý a s manželkou pečuje o dvě děti. Z výkonu výdělečné činnosti na základě zaměstnanecké karty plyne žalobci jediný příjem.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná setrvala na svém závěru o nepřipustnosti podaného odvolání s odkazem na § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců a navrhla zamítnutí žaloby.

IV.

Vyjádření účastníků při ústním jednání

7. Účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

V.

Posouzení věci soudem

8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s.ř.s.*“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VI.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba je důvodná.
10. Předmětem sporu mezi účastníky byla otázka, zda žalovaná pochybila, když žalobcovo odvolání zamítla jako nepřípustné.
11. Úvodem je nezbytné předeslat, že sporná otázka již byla předmětem judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 20. 8. 2020, čj. 6 Azs 192/2020-21), který jí posoudil ve shodě s níže uvedenou argumentací zdejšího soudu.
12. Při posouzení důvodnosti této námitky vycházel soud z této právní úpravy.
13. Podle § 87l odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců *„ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení byl pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.“*
14. Podle § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *„proti rozhodnutí ministerstva lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.“*
15. Podle § 73 odst. 1 správního řádu *„nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.“*
16. Podle § 81 odst. 1 správního řádu *„účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.“*
17. Podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí *„rozhodnutí ministerstva vydané z důvodu uvedeného v § 37 odst. 1 písm. a), § 37a odst. 1 písm. d), § 37a odst. 2 písm. c), § 46a odst. 1 věť druhé, § 46a odst. 2 písm. c), § 46b odst. 1 věť druhé, § 46b odst. 2 písm. a), § 46d odst. 1 věť druhé, § 46d odst. 2 písm. b), § 46f odst. 1 písm. j), § 46f odst. 2 písm. b), § 46g odst. 1 písm. c), § 46g odst. 2 písm. d), § 56 odst. 1 písm. g), jde-li o skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. h), § 56 odst. 2 písm. a), § 75 odst. 1 písm. e), § 75 odst. 2 písm. e) nebo f), § 77 odst. 1 písm. b) nebo i), § 77 odst. 2 písm. a) nebo f), § 87d odst. 2 písm. c) nebo d), § 87e odst. 1 písm. f) nebo g), § 87f odst. 3 písm. e) nebo f), § 87k odst. 1 písm. a) nebo d) nebo § 87l odst. 1 písm. a), e) nebo f), nabývá právní moci jeho oznámením.“*
18. Z výše uvedených ustanovení je zřejmé, že zákon o pobytu cizinců obsahuje speciální úpravu nabytí právní moci rozhodnutí uvedených v § 168 odst. 3, když na rozdíl od správního řádu, který podmiňuje právní moc rozhodnutí kumulativním splnění dvou podmínek (tj. oznámení rozhodnutí a nemožnost se proti němu odvolat), váže nabytí právní moci pouze na oznámení rozhodnutí jeho adresátovi. Pokud se však týká samotné možnosti podat odvolání proti rozhodnutí podle § 87 odst. 1 písm. e), pak platí, že § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců tuto možnost nevylučuje. V této souvislosti soud uvádí, že § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, který stanoví obecnou možnost podat odvolání proti rozhodnutí ministerstva, neupravuje podmínku, že by odvolání muselo nutně směřovat pouze proti nepravomocnému rozhodnutí.
19. Možnost podat odvolání proti napadenému rozhodnutí nevylučuje ani jiné ustanovení zákona o pobytu cizinců. Soud připomíná, že zákon o pobytu cizinců v mnoha případech určité typy správních rozhodnutí z možnosti napadnout je odvoláním výslovně vylučuje (§ 87z odst. 3 in fine, § 87aa odst. 3 in fine, § 117f odst. 3 in fine, § 123 odst. 5 in fine, § 124 odst. 2, 3, § 124b odst. 3, 4, § 125 odst. 3, § 126a odst. 4, § 129 odst. 3, § 129a odst. 7, § 135 odst. 4, 5 zákona o pobytu cizinců). Přitom podle nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2005 sp. zn. Pl. ÚS 21/04 platí, že vyloučení druhé instance správního řízení je přípustné za podmínky výslovné zákonné úpravy. Jakkoli by z § 172 odst. 10 zákona o pobytu

cizinců (O žalobě proti rozhodnutí podle § 168 odst. 3 soud rozhodne do 90 dnů ode dne podání žaloby. Je-li podána kasační stížnost, Nejvyšší správní soud projedná a rozhodne věc přednostně a s nejvyšším urychlením, nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla kasační stížnost podána.) mohlo vyplývat, že úmyslem zákonodárcem bylo vyloučení přípustnosti odvolání proti rozhodnutím vyjmenovaným v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tento cíl nenalezl odraz v textu rozhodné právní normy (§ 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), proto k němu není možné přihlížet.

20. Žalovaná proto pochybila, když žalobcovo odvolání věcně neprojednala. Vzhledem k tomu, že žalovaná se zatím nevyjádřila k meritu věci, nemohl se soud zabývat dalšími námitkami uplatněnými v žalobě.
21. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VII.

Náklady řízení

22. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalobce, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalobce nepožadoval jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 20. října 2020

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu